

descrie p'ua femeia cicălindu-se cu bărbatu-său, pentru chipulă cumă se cosise ierba de pe câmpia unde s'afău! Ea, îndărătnica, dicea că par'c'o tunsese cu fórfecele; elă, posnaşulă, că par'c'o răsese cu briciulă. Ş'ast-felă, ne mai lăsândă nici unulă nici altulă, veni cërta la gâlcévă şi, de la gâlcévă, la mai rău :

Déc'ajungă la ună riă mare,
Ieră la vorbă se înodă.
— *Rasă!* — *Tunsă!* se certă tare
Tocmai în midlocă pe podă.
Elă, pe locă luând, o légă
Pe subt subsioră c'ună brăă.
Ş'i dice : — «dică *rasă*, dragă,
«Oră te-aruncă aci în riă»?
Şi, nevrëndă ea, elă o lasă
Ş'o cufundă pênă 'n gâtă,
Dicëndă : — «dică tu că e *rasă*
«Oră te 'necă numai de cătă»?
Tunsă ieră déca 'i răspunde,
Îşi dise elă : «ia s'o 'ncercă»!
Şi, lăsândă sě se cufunde :
— «Di, fa, *rasă*, că te 'necă»!
Ea, fiindă şi cufundată,
Nici-de-cum nu s'a supusă,
Ci, cu mâna ardicată,
Forfeca din deşte 'n susă
Arëtândă că *tunsă* este,
Cum a disă şi dintru 'ntăiă.
Ş'aşia elă nici cu aceste
N'o scöse la căpătăiă! (1)

Tóte «acestea» d-lă Hintescu — care trebuia sě facă celă puţină cătă a făcută Schuller — le-a lăsată uitării, mulţămindu-se sě puiă, ca proverbă, simplele vorbe de :

(1) UA SIEDETORE LA TIÉRA, partea II (Bucuresc. 1852) pag. 42.